

CORAL
XALESTA
40 ANYS

40 ANYS

40 ANYS

Auditori Barradas - Maig 2013

La Coral Xalesta va néixer ara fa quaranta anys de la mà d'un grup de veïns i amics sensibilitzats per la música. Des de llavors, la vostra presència col·lectiva a L'Hospitalet ha estat constant i variada. Heu anat a poc a poc, però amb compàs ferm.

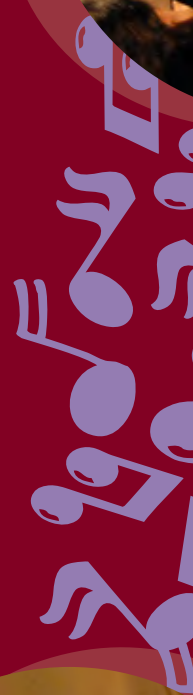
Heu participat en esdeveniments socials importants i singulars, dins i fora de la ciutat. En el 10è aniversari, l'any 1983, entre altres activitats, vauregistrar un disc; heu cantat obres emblemàtiques de la cultura musical; vaure iniciar, juntament amb altres corals de la ciutat, la primera Setmana de Cant Coral a L'Hospitalet, una cita que arriba puntual, un any més, al mes de maig. I a més, heu fet molts alligonaments de cant, per la qual cosa heu contribuït també a la formació musical i cultural de molts ciutadans. I heu fet ciutat de manera alegre i divertida, com el vostre nom indica.

Però, per sobre de tot, els veïns i les veïnes de L'Hospitalet agraïm a la Coral Xalesta la vostra música. En el transcurs d'aquests 40 anys heu fet prop de 400 concerts i cadascun ha estat únic. A través de les vostres veus, els oients hem tingut molts bons moments. En definitiva, ens heu regalat felicitat.

L'Hospitalet està immersa en aquests moments en un procés de canvi i transformació a partir d'un procés obert de debat, **L'Hospitalet on**, al qual us convido a participar, ja que estic segura que us agradarà col·laborar en aquest projecte col·lectiu, acostumats com esteu a cantar plegats.

Vull aprofitar l'avinentesa per felicitar l'entrançable família que formeu aquest col·lectiu i desitjar que gaudiu plenament de totes les activitats que heu programat per festejar aquest aniversari.

Núria Marín i Martínez
Alcaldesa de la ciutat

La cultura vista a nivell individual és, bàsicament, un recurs per augmentar les possibilitats d'oci de la persona. Les idees filantròpiques de Clavé ja apuntaven en aquesta direcció: oferir a la classe treballadora unes opcions de lleure que aportessin nou sentit a unes vides només centrades en dures jornades de feina, amb una única via d'escapament situada a la taverna. El cor feia créixer la sensibilitat i el camp d'interessos personals i al mateix temps hi aportava un component de socialització molt important.

Encara que en la societat moderna les opcions d'oci són molt més variades, això no ha pas canviat substancialment després de més de cent anys. Cantar en una coral ens proporciona l'oportunitat de conèixer molta gent i de col·laborar-hi en una tasca comuna que omple l'esperit i ens regala instants d'indubtable felicitat.

Més enllà d'aquesta premissa bàsica podem especular sobre idees elevades de funcionalitat social, històrica i nacional; però el cant coral és, per sobre de tot, una experiència enriquidora individual.

La filosofia de la Coral Xalesta, des del seu propi nom, està basada en aquest vessant festiu de l'experiència artística, i qualsevol punt virtuós que hàgim pogut assolir està assentat en aquest principi. Una bona música, que comuniqui i faci fruir l'oient ha de venir d'un moment de felicitat de cada cantaire i d'una total comunió en una idea col·lectiva.

Raons de pes per formar-ne part.

Carles Espelt
Cantaire de la Coral Xalesta

Xalestins i Xalestines. MOLTES FELICITACIONS, I PER MOLTS ANYS!!!

Totes aquelles coses en què cadascun de nosaltres ens hem compromès formen part del nostre ideal o estil de vida.

Estar-hi compromesos ens fa sentir més útils als amics, a la societat... Crec que dóna més sentit a la VIDA.

Per a mi, la CORAL XALESTA és i ha estat una part molt important de la meva vida.

En l'aspecte musical, i a través de la direcció, he intentat transmetre-hi el sentiment que cada obra musical porta al seu interior. La música és una forma d'expressió i de comunicació, i cada obra té els seus matisos i els seus colors que cal anar-hi descobrint i estimant. De vegades la mateixa obra ens ho mostra d'una manera molt clara, però l'estat d'ànim o la manera de ser de cadascú no ens hi fa veure els mateixos colors. Aquesta és la dimensió que porta al seu interior el missatge de l'obra musical. Per part meva, intento sempre de fer veure la bellesa de cada música, perquè vull que tots els cantaires gaudiu intensament de tot el que cantem. Fer-hi descobrir el sentit de cada frase...

Portar-hi energia als punts culminants... Fer-hi notar la suavitat dels moments més melòdics o romàntics... Realment, com a intèrpret és un goig fer aquesta feina.

Un altre dels aspectes musicals que hi voldria ressaltar és que, al llarg d'aquests anys, tots els que formem part de la Coral hem intentat de trobar-hi un equilibri entre les obres d'autor i la cançó tradicional, d'aquí i d'arreu. Sempre hi hem volgut interpretar amb la màxima dignitat el "gran" repertori coral (segons les nostres possibilitats) i sempre hi hem tingut present la literatura musical catalana, per fer-la conèixer, preservar-la i tenir-la ben present en la majoria de concerts. Estic convençut que fem una mena de recorregut de creixement i d'aprenentatge en la descoberta del nostre variat repertori. No us sembla que és com si fos un camí de VIDA?

Pel que fa a tota la trajectòria concertística, haig de dir que tots els concerts tenen el seu perquè, els seus pros i contres, i les seves característiques són molt variades. Sempre hem tingut com a objectiu de presentar el treball que hi fem, setmana rere setmana, per compartir-lo amb aquelles persones que ens vénen a escoltar, i hem procurat de lliurar-nos-hi amb il·lusió, espontaneïtat i força comunicativa per fer arribar el missatge musical al públic.

Quan interpretem obres de totes èpoques i de tots els estils, fem gaudir de la música a tot tipus de persones. En acabar el concert, hi han pogut experimentar unes sensacions musicals que fan que en surtin més feliços que quan hi han entrat. No us sembla que això també és una forma de caminar per la VIDA?

Finalment, vull expressar el que sento sobre l'aspecte humà i la relació entre tots nosaltres.

A la Coral, com que hi som molts, tenim una diversitat de caràcters i de maneres de fer que, al meu entendre, és un enriquiment personal envejable. Crec que tot i les diferències de pensament i maneres de fer, ens hi sabem respectar i així ho hem de continuar saber fent. Les celebracions a cada mitja part de l'assaig, on parlem de la feina, de futbol, de les xafarderies saludables, són un signe clar de les ganes de relacionar-nos que tenim entre nosaltres (llàstima que el director sempre ens talla en el moment més interessant de la conversa...). L'assistència, la puntualitat (?) i el compromís de la majoria de cantaires fan que hi quedi aquell sentiment de fer una activitat que val la pena.

Vull comentar l'amistat intensa que hi ha entre nosaltres, aquella que va més lluny d'una coneixença. Hi hem viscut tants moments en què cadascú, a la seva manera, ha volgut ajudar, compartir, entendre i fins i tot "estimar"... Al meu entendre, aquesta riquesa de sensibilitats és el que més valoro de la Coral.

En definitiva, com a persona que tinc la sort d'estar al davant d'aquest grup humà, haig de dir que estar-hi cada dia amb tots vosaltres, pensar en el repertori i els concerts que hem de fer i intentar comunicar-vos el que musicalment tinc al meu interior... és, per a mi, un ESTIL DE VIDA.

Joaquim Miranda
Director de la Coral Xalesta

XALESTA

A man with a beard and glasses, wearing a dark suit and tie, is shown from the chest up, singing into a microphone. The background is a warm, orange-toned bokeh. Overlaid on the image are several white musical notes of various shapes and sizes, some appearing to float or move across the scene. A small purple square is visible in the top right corner.

LEM DE COR

40 ANYS EXP

Nel mezzo del cammin di nostra vita

Amb el primer vers de la *Divina Commedia* constatem que 40 anys donen per a estar contents i cofois pel fet que una entitat com la nostra s'hagi mantingut fidel al seu propòsit inicial: gaudir del cant i fer-ne gaudir els altres. En el transcurs d'aquests 40 anys hem fet prop de 400 concerts i cada un d'ells l'hem viscut amb una intensitat i un tarannà diferents. I sí, algun d'ells potser l'hem fet amb desgana. La majoria, però, a fe que els hem cantat amb tot l'entusiasme i bastants d'ells, a més, molt bé.

Hi ha hagut, però, alguns concerts que han estat més significatius que altres per un motiu o un altre, començant pel primer, celebrat el dia 21 de desembre de 1973, l'endemà mateix que Luis Carrero Blanco, president del govern espanyol amb el general Franco, morís en un atemptat d'ETA a Madrid.

I heu-nos a tots preguntant-nos si el concert seria suspès a causa d'aquest fet. Però no va ser així... per a la nostra sorpresa. I gràcies a això vam poder cantar l'*Amor que tens ma vida*, el *No tardis Jack*, i tot un seguit de cànons que per a nosaltres eren el sùmmum de la dificultat. Què més podríem cantar després d'aquells cants començats a preparar el dia 22 de març del mateix any? El mateix dia en que es complien 10 anys (1963) de l'edició de *Please Please Me*, el primer LP de *The Beatles*, i 5 anys (1968) de la revolta d'estudiants a la universitat de Nanterre (París) que va donar lloc a la constitució del *Moviment 22 de març*, el qual va estar a l'origen de les protestes del Maig del 68.

Doncs sí, hem cantat moltes més coses i hem celebrat els aniversaris. Hem cantat obres emblemàtiques, algunes d'elles somniades ("cantarem mai nosaltres això?"), com ara el *Requiem*, i la *Missa*

EXPERIMENTANT

de la Coronació, de W.A. Mozart, *El Messies*, i *Israel en Egipte*, de G.F. Haendel, *Carmina Burana*, de Carl Orff, *El Pessebre*, de Pau Casals, *Die Geburt unsers Herren Jesu Christi*, de Heinrich Schütz, el *Te Deum*, d'Hector Berlioz, el *Requiem* de Gabriel Fauré.

L'any 1977, compromesos com ens sentíem amb el país, vam participar, no sense debat, en l'acte de recepció del President Josep Tarradellas, el 23 d'octubre, a les Fonts de Montjuïc, de Barcelona, on vam cantar, amb molts altres cantaires catalans, entre altres cançons, *Els Segadors*, dirigits per Oriol Martorell.

Tampoc no podem oblidar que el 1979, any de l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, vàrem cantar, en tres concerts, amb acompanyament instrumental els *Sei Notturmi*, de Mozart. Com oblidar aquell *Luci care, luci belle*? El mateix any vam fer un cicle dedicat a Bach cantant, entre altres, el coral *Zion hört die Wächter singen*, de la Cantata 140, *Wachet auf, ruft uns die Stimme*, també tres vegades.

En 1983, amb motiu del 10è aniversari, vam cantar i editar en disc la *Missa en sol menor*, de Ralph Vaughan Williams. Aquell mateix any, el 6 d'abril, fou aprovada, pel Parlament de Catalunya, la llei de Normalització Lingüística, tan sovint atacada i vilipendiada, com en els moments actuals. El mateix any morien la Mercè Rodoreda, en Joan Miró i Charlie Rivel.

Va ser l'any següent, el 1984 que iniciàvem, juntament amb altres corals de la ciutat, la primera "Setmana de cant coral a L'Hospitalet", concretant la nostra aposta de sempre: el conreu del cant coral, al centre i als barris, tant per part nostra com per part d'altres corals invitades. Bon antídote aquest,

un crit de llibertat, el 1984, davant les premonicions de controls de tot tipus (el *Gran Germà*) que un altre 1984, l'*orwellià* 1984, ens anunciava... i que s'han complert.

Bona part del 20 aniversari, 1993, el vam passar assajant el *Requiem* de Mozart, i el cantàrem per primer cop el 18 de març de 1994 a la parròquia de Sta. Eulàlia de Mèrida, de L'Hospitalet de Llobregat. Amb motiu del 25è aniversari, el 1998, vam fer l'experiment d'un concert anomenat "*Vermut coral*", a la Rambla de L'Hospitalet. També vam preparar la *Missa de la Coronació*, de Mozart, que vam estrenar el 19 de desembre d'aquell any.

El nostre director, en Joaquim Miranda, sembla marcar amb la seva vida privada els esdeveniments a casa nostra i al món. Es va casar a Sta. Cecília de Montserrat la tarda de l'11 de setembre de 1976, quan al mateix temps, a St. Boi de Llobregat se celebrava la primera Diada Nacional després de la mort del dictador Franco. Fou la Diada del crit unànime de "Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia", on es demostrava la veritat del vers del poeta Raimon, que el 1973 ja havia cantat: *som molts més dels que ells volen i diuen*. Passant els anys, en la celebració del 25è aniversari del casament d'en Quim i la Montserrat, un mateix 11 de setembre, però del 2001, ja quasi en el llevant de taula del dinar vam tenir notícia de l'atemptat terrorista a les Torres Bessones de New York. Déu n'hi do les coincidències!

Sí, hem viscut el nostre temps. Sí, l'hem viscut amb consciència i amb sentit. No ens hem desentès del que som i del que volem ser.

Josep Jiménez Montejo
Cantaire de la Coral Xalesta

HA

Recordo perfectament el primer assaig i el primer concert que vaig fer amb la Xalesta i de com aquella experiència em va impactar i seduir immediatament. En aquell primer concert (crec que era al Santiago Apòstol de l'Hospitalet) cantava encara amb timidesa –o més aviat balbucejava– el *Regina Coeli* de Cererols i la *Jovenívola* de Lluís M. Millet, encara sense saber-me bé la partitura i mentre algun dels baixos em xiuxiuejava a l'orella que... “si no me la sabia bé que moguéss els llavis”.

A la Xalesta, hi vaig arribar cap a començaments dels 80 i això em va fer participar en les celebracions del 10è aniversari, l'any 83, on entre altres activitats es va dur a terme l'enregistrament d'un disc i una sèrie de concerts amb dues grans obres que vam interpretar conjuntament amb la Coral La Guineu: la *Missa* de Vaughan Williams i els *Valsos Amorosos* de Brahms. Així va ser com, accedint a tan gran repertori, vaig comprendre que la música coral m'acompanyaria sempre.

A la Coral vaig entrar per la porta del mig, és a dir, a través del Cor Maixata, entre els infantils Matiners (on vaig arribar a fer de director dels més

menuts) i els grans *xalestos* que va néixer com a grup intermedi (ara en diríem jove) i que assajava els divendres a la nit després de l'insti. De fet, a mi, m'hi va portar una amiga, la Carolina Batet, companya de l'Escola Patufet-Sant Jordi. A la Caru, li he d'agrair diverses coses, però una de les que més li agraeixo és haver-me obert aquesta porta.

I, darrera la porta del Maixata, hi havia la Montserrat Lluveras, una veritable ànima carregada de paciència i sapiència, que ens hi allixonava sense desànim, tot i que per aquells temps els *maixates* érem 4 gats i, quan no perillava l'afinació d'una corda, s'hi ressentia el ritme de l'altre.

La veritat és que al principi no ho fèiem gaire bé, però, tot i així, ens superàvem mentre ens hi fèiem grans en tots els sentits: amb les trobades amb altres cors, els viatges i les hormones que anaven amunt i avall!... En fi... va ser l'època dels intercanvis i de les experiències amb directors com la Maria Teresa Giménez i en Manuel Cabero, entre tants d'altres. Un dia, la Montserrat Lluveras em va dir que, a la Xalesta, hi faltaven homes –cosa molt típica de totes les corals– i que... per què no hi feia la prova?

Recordo anar-hi el dia d'assaig al vespre,

ARMONIES

i en Joaquim Miranda, sempre rialler de mena, m'hi va provar la veu en aquell recambró que feia d'arxiu de partitures, a l'Ateneu. Es veu que no va anar tan malament, i després de rumiar-s'ho em va dir: "Ja t'hi pots quedar a assajar avui mateix. T'hi poso amb els baixos". I així va ser, com abans de passar definitivament a tenors –cosa que els baixos mai no em perdonaran–, vaig aprendre tot el repertori amb veu de baix, com el més jovenet de la corda, i de la Coral, també. Obrint bé les orelles m'hi anava impregnant d'una música apassionant, que compaginava les cançons amb les obres de grans mestres, assajant als vespres i tornant a casa amb l'autobús nocturn i moltes vegades amb el servei repartidora que s'organitzava entre els qui venien en cotxe de fora de l'Hospitalet, com ara el mateix director, en Quim, i la Montserrat, la seva dona. Un altre moment molt important per a mi va ser el fet de poder participar a l'*Europa Cantat* d'Estrasburg, on vaig descobrir que l'univers coral era encara molt més gran del que podia imaginar. Allà treballàvem de valent i amb entusiasme el gran repertori i descobríem les possibilitats de la veu,

la tècnica vocal, la lectura i, en definitiva, el cant coral en majúscules. El grup de la Xalesta, amb el Quim i la Montserrat i amb la bona amiga Margarida Lladó (amb qui després ens retrobaríem a l'Orfeó Català) ens vam apuntar a cantar el *Te Deum* de Berlioz. Una experiència apassionant cantar amb grans directors i orquestres i veure que la unió i l'esforç fan que el resultat del treball d'equip resulti gratificant i eficaç. Tota una lliçó d'esportivitat!

Més endavant la vida em duria a participar d'altres experiències corals, on he tornat a fer bons i inseparables amics. Però, per sempre i per anys que passin –que Déu n'hi do els que ja n'han passat!–, sempre recordo i recordaré amb nostàlgia i emoció els temps a la Xalesta com els millors anys corals de la meva joventut.

Per això i per moltes coses més... gràcies a tots els amics, una abraçada i felicitacions per aquests joves i *xalestos* primers 40 anys!

Àlex Robles Fitó
Director de Catalunya Música
Ex cantaire de la Coral Xalesta

VEUS D'AHIR I D'AVUI

MEMBRES DE LA CORAL XALESTA

* Els que hi duen asterisc són actius a la Coral el curs 2012-2013

Núria Agramunt	Montserrat Carbonell
Àngel Aguilà	Pere Carbonell
Mireia Agut	Jordi Càrdenas
Oriol Agut	Montserrat Cardona
Vicenç Agut *	Conxa Carreño
Núria Alba *	Mercè Carretero
Marta Allende	Eulàlia Casamada *
Ramon Alonso	Maria Caselles
Mercè Alsina	Alfons Castellón
Albert Amat	Paco Cerezo
Tomàs Andreu	Santiago Chaparro *
Josep Antonio *	Ada Cid *
Rosa Ma. Arderiu *	Lluïsa Cirera
Lydia Ariño	Carme Colldecarreras
Albert Armenteras *	Joan Comellas
Daniel Arroyo *	Teresa Company
Isabel Arruga *	Jonathan Cruz *
Miquel dels Sants Arumí	Miquel Cubero
Filo Atrio	Antonio Dachs *
Rosa Badia	Conxi Díaz
Jaume Balart	Maribel Diport
Ma. Salut Balart	Josep Dolcet
Núria Balsells	Anna Domènech *
Lolita Bastida	Assumpció Domènech *
Àngel Batallé	Carles Espelt *
Carme Batallé	Margarida Estanyol
Roser Batallé	Mariona Estivill
Carolina Batet	Quima Fabregà
Jesús Batet	Marta Farreras *
Àngel Blanco	Carles Miquel Fauró
Dionís Boixader	Carme Fernández
Ramon Boixader	Marta Fernández
Núria Bonet *	Anna Ferrer *
Roser Bonet	Roger Ferrer
Carmen Bono	Anna Figueras
Víctor Borràs *	Josep Florenza
Mario Bosch	Xavier Fluvià
Montserrat Bosch *	Marc Folch *
Marta Botey	Roger Folch
Pere Botey *	Gonçal Foz
Montserrat Bruguera	Lluís Franquesa
Ramir Bullich	Rosa Ma. Frexos
Roser Cabanas	Pep Fuertes
Francesc Cabeza	Ma. Assumpta Gannau *
Montserrat Cabo	Eugeni Garcia
Marian Calabrès	Anna Garrido
Daniel Callís *	Míriam Garriga
Jaume Camprubí *	Roser Garriga *
Magda Camps	Eva Giralt
Alfred Cañamero	Amàlia Gironès
Elena Caparrós *	Emma Gispert *
Antoni Carbonell	Marisol Gómez
Eulàlia Carbonell	Àngel González

Francina González *
Esperanza Gonzalo
Aurora Granollers
Antoni Grima *
Núria Grima
Roger Grima
Jaume Gual
Montserrat Gual
Andreu Guardia
Oriol Guasch
Salvador Guixé
Josep Gustems
Anna Ma. Hernández
Joan Hernández
Manuel Herrera
Jordi Huguet
Mireia Ibarz
Àngels Iserte
Conxita Jané
Antoni Jerez
Joana Jiménez
Josep Jiménez *
Amadeo Juan
Cristina Julià *
Begoña Junquera
Carles Kubesch *
Manolo Lázaro
Nicolás Lendínez
Martuxi Leyes
Margarida Lladó
Mª Jesús Llorente *
Montserrat Llor
Montserrat Lluvera
Montserrat Lluveras *
Núria Lluveras
Berta López
Palmira Lorente
Assumpció Malagarriga
Alicia Marchán
Marina Marchán
Joan Francesc Marco
Agustín Marín
Francesc Marín
Ma. Àngels Marín
Ma. Dolors Marín
Josefina Martín
Tomás Martín *
Jovita Martínez
Ma. Lluïsa Martínez
Mariona Martínez *
Ramon Mata
Mª Elena Méndez *
Amèlia Merayo
Josep Ma. Mestre
Obam Micó
Jaume Miranda
Joaquim Miranda *
Lluís Miranda
Mireia Miranda *

Ma. Rosa Molina
Joan Moliner
Carolina Monclús
Laia Monné
Roser Monné
Ma. Pilar Montané *
Montserrat Montané
Montserrat Montañà *
Josep Montlló
Àngels Montolio
Ma. Rosa Moreno
Francesc Moya
Manuel Muñoz
Àngel Ma. Nadal
Blanca Navarro *
Neus Navarro
Manuel Niñerola *
Ramon Noró *
Ramón Nuño
Anna Oliveras *
Jaume Oliveros
Anna Orellana
Eva Orellana
Francesc Pedrosa *
Albert Pallarols
Eulàlia Panyella
Manuel Parera
Ma. Dolors Parra *
Montserrat Pascual *
Mònica Peig *
Àngels Peñalba
Loli Peñas
Miquel Peralta
Isabel Perna
Isabel Planas
Quim Pons
Víctor Pons
Josep Ma. Portella *
Paco Puertas
Joan Queralt
Montserrat Rahola
Antoni Ramírez
Elvira Reñé *
Jordi Rigabert
Lita del Ríu
Cecília Ripoll
Carme Riu
Àlex Robles
Carme Roche
Cecília Rocosa
Jesús Rocosa *
Jesús Rocosa Vilà
Montserrat Rocosa
Íngrid Roda *
Maite Rodon
Ana Mª Rodríguez
Carles Roig
Francesc Roig
Josep Romaguera

Àngel Román
Montserrat Roquet
Jaume Ros
Montserrat Ros
Montserrat Rosés *
Ma. Teresa Roviralta
Fina Sabaté
Jaume Salas
Mònica Saludes *
Albert Salvadó *
Teresa Salvadó
Anton Salvador
Imma Salvador
Manel Salvador
Anna Ma. Samsó
Lolita Sanou
Blanca Sans
Rosó Secall
Jordi Segarra *
Rosa Segarra
Teresa Segarra
Alegria Serra *
Mercè Simon
Nina Sobrino *
Mercè Sola
Montserrat Sola
Eulàlia Solanes
Imma Solé
Albert Soler
Marta Soler
Pilar Sopeña
Anna Subirana
Àngels Tamayo
Maria Taxonera
Montserrat Tejedor
Rafael Tejedor
Xavier Tejedor *
Raül Toral
Esteve Torramilans
Xavier Valls
Toni Varela
Àngels Vellvé *
Carme Vila
Cecília Vilà *
Dolors Vilà
Ma. Carme Vilà
Remei Vilà *
Rosa Ma. Vilà *
Eulàlia Vilardell *
Ma. Teresa Vilarrasa
Jordi Villalba
Marta Villalta
Marcos Villanueva
Ma. Dolors Villanueva
Mònica Viñals
Maria Viñeta
Elena Viusa
Teresa Yagüe

40 X ALESTA ANYS

X ALESTA

40 ANYS

